

ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน*

The Image as Perceived by Parents of Assumption College Sriracha School

ประภารัตน์ อู่อรุณ**

จันทร์ชลิ มาพุทธ***

สมหมาย แจ่มกระจ่าง****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบภาพลักษณ์โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียนอาชีวะ และวุฒิการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนและศึกษาแนวทางการพัฒนาภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ตอนที่ 1 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และสถิติเปรียบเทียบ F (F -test) ตอนที่ 2 สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview) ลักษณะกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure) การวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ผลการวิจัย พบว่า

1. ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านความศรัทธา และด้านการยอมรับ การเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของโรงเรียน พบว่า ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียนโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. แนวทางการพัฒนาภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ควรมีการพัฒนาโรงเรียนใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้เรียน 2) ด้านผู้สอน 3) ด้านหลักสูตร 4) ด้านการบริหารจัดการ และ 5) ด้านการประชาสัมพันธ์

คำสำคัญ : ภาพลักษณ์/ การรับรู้/ ผู้ปกครอง

Abstract

This research purposed to study 1) level and comparative the image of Assumption College School. 2) Guideline to develop the image of Assumption College School. Phase 1: the sample consisted of 400 by stratified random sampling. The instrument used questionnaire. Statistic used consisted of percentile, mean, standard deviation and F-test. Phase 2: The sample consisted of 12 by purposive random sampling. The instrument used semi-structure interview. The data analyzed by content analysis.

*วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาและการพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาและการพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

****อาจารย์ที่ปรึกษาหลักร่วม ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

The research finding were as follows :

1. Overall the image of Assumption College Sriracha School by parents' conception was ranked in the high level. At the same time, the image impacts each particular area of Reliability Acceptance and Appreciation. Comparative the image of Assumption College Sriracha School by parents' conception Classified according to level class, parents' career, parents' educational. We found that significant different at .05

2. The guideline develop the image of Assumption College Sriracha School should develop in 5 area 1) Student 2) Teacher 3) Curriculum 4) Management and 5) Public relations.

Keywords : Image/ perception/ parents

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาคุณภาพการศึกษาไทย การศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ดำเนินการปฏิรูปหลายด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การลงทุนด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีทางการศึกษาเพิ่มขึ้น การพัฒนาความรู้ความสามารถแก่บุคลากรครู คุณภาพการศึกษาในทุกมิติ ประกอบด้วย การบริหารการศึกษา การเรียนการสอน คุณธรรมจริยธรรม ความรู้ความสามารถทางวิชาการของผู้เรียน ตลอดจนความสามารถพื้นฐาน ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว สอดคล้องกับการจัดอันดับความสามารถการแข่งขันของสถานศึกษา ปัญหาการศึกษาไทยจึงไม่ใช่การขาดทรัพยากร แต่เป็นการขาดประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร อันเนื่องมาจากการรับผิดชอบของระบบการศึกษาของนักเรียนและผู้ปกครอง การปฏิรูปคุณภาพการศึกษาจึงต้องมุ่งไปที่การสร้างควมรับผิดชอบของผู้จัดการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552, หน้า 2)

จากอดีตถึงปัจจุบัน การจัดการศึกษาตั้งแต่ปฐมวัยถึงอุดมศึกษาต่างมีสถานศึกษาของรัฐและเอกชนเดินเคียงคู่มากับกันอย่างต่อเนื่อง สถานศึกษาที่มีความสำคัญและมีบทบาทในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของเด็กและเยาวชน ซึ่งผู้ปกครองมอบความไว้วางใจ ให้ทำหน้าที่ในการอบรม บ่มนิสัย และติดต่อราชการปัญหา โดยเฉพาะในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานส่วนใหญ่จะตกอยู่ในความรับผิดชอบของโรงเรียนรัฐและเอกชน สำหรับโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยนั้น ถือได้ว่ามีบทบาทและความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาของชาติไม่น้อยไปกว่าโรงเรียนของภาครัฐ โรงเรียนเอกชนบริหารจัดการภายใต้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 โดยมีสถานศึกษากระจายเพื่อจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ อยู่ทั่วประเทศ ในอดีตโรงเรียนเอกชนจำนวนมาก ได้เข้ามาจัดการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐ และต่างได้รับความนิยมนิยมจากสังคม เพราะเชื่อมั่นและศรัทธาต่อกระบวนการบริหารจัดการ โดยเฉพาะการเน้นด้านคุณภาพ เพื่อต่อยอดให้เด็กและเยาวชนมีความเป็นเลิศ แต่ด้วยการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก โดยเฉพาะนโยบายของรัฐที่หันมาให้การสนับสนุนกิจการโรงเรียนของรัฐมากกว่าโรงเรียนเอกชน ด้วยความมิติต่าง ๆ จึงก่อให้เกิดค่านิยมและความเชื่อมั่นที่มีต่อโรงเรียนเอกชน ลดน้อยถอยลงตามลำดับ โรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่กำลังเข้าสู่วิกฤติ จากโรงเรียนที่มีเกียรติประวัติ มีต้นทุนทางสังคมมาอย่างยาวนาน มีอุดมการณ์ที่พร้อมมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาชาติ ก็คงจะต้องแบกรับภาระต่อไป แต่จะอยู่รอดได้นานแค่ไหน คงไม่สามารถคาดเดาและกำหนดทิศทางการอนาคตได้ จากการศึกษาโรงเรียนเอกชนต่าง ๆ ได้ออกมาแสดงความเป็นห่วงสถานการณ์การรับสมัครนักเรียน นักศึกษา ปีการศึกษา 2561 ซึ่งมีแนวโน้มลดลงและลดลงอย่างต่อเนื่อง และอาจจะส่งผลกระทบต่อโรงเรียนเอกชนบางกลุ่มที่ต้องปิดกิจการลง โดยเฉพาะ

โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง แต่ถ้าหากเรายึดมาตรฐานคุณภาพที่ดีเป็นสำคัญ ผู้ปกครองย่อมมีความมั่นใจ ส่งบุตรหลานเข้าเรียนอย่างแน่นอน สภาพปัจจุบันโรงเรียนเอกชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะประชากรที่เป็นวัยเรียนลดลงอย่างต่อเนื่อง และโรงเรียนภาครัฐกลับเป็นโรงเรียนคู่แข่งของโรงเรียนเอกชน (รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร, 2561, หน้า 21)

ปัจจุบันโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ประสบปัญหาเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่ลดลงอย่างต่อเนื่องทุกปี และด้วยปีการศึกษา 2557 จนถึงปีการศึกษา 2559 พบว่า จำนวนนักเรียนที่เข้ามาศึกษาในโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ในบางระดับชั้น มีแนวโน้ม จำนวนลดลงอย่างต่อเนื่องทุกปี จากสถิติข้อมูลสารสนเทศ จำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2557 มีจำนวนนักเรียน 1,381 คน ปีการศึกษา 2558 จำนวนนักเรียน 1,330 คน และปีการศึกษา 2559 จำนวนนักเรียน 1,201 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2557 จำนวนนักเรียน 1,427 คน ปีการศึกษา 2558 จำนวนนักเรียน 1,321 คน และปีการศึกษา 2559 จำนวนนักเรียน 1,265 คน ซึ่งสาเหตุเกิดจากการขยายการจัดการศึกษาของภาครัฐ การวางแผนครอบครัว และจากการแข่งขันทางธุรกิจของโรงเรียนเอกชน จากการทำมีโรงเรียนเอกชนหลายแห่ง ซึ่งมีการแข่งขันส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพในทุก ๆ ด้าน ส่งผลให้ผู้ปกครองนักเรียนมีทางเลือกในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ เพิ่มขึ้น โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก อันเนื่องมาจากจำนวนนักเรียนที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนจึงต้องมีการปรับตัวและแก้ไขปัญหาให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จากเดิมเป็นโรงเรียนชายล้วน และรับนักเรียนหญิงเฉพาะระดับมัธยมปลาย ขยายเพิ่มเปิดรับนักเรียนหญิงในระดับมัธยมต้น และปัจจุบันเป็นระบบสหศึกษาเพื่อขยายโอกาสให้มีจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นแต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ทั้งระบบ เพราะนักเรียนเมื่อจบการศึกษาในบางช่วงชั้นแล้วขอลาออกไปศึกษาต่อในโรงเรียนรัฐบาล หรือย้ายกลับไปเรียนสถานศึกษาใกล้บ้าน อันเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของผู้ปกครองและประชาชนทุกภาคส่วน (รายงานสารสนเทศโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ปีการศึกษา 2559)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญในการศึกษา และหาแนวทางพัฒนาภาพลักษณ์ของโรงเรียน เพื่อเป็นทางเลือกในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพมีมาตรฐานได้รับการยอมรับจากผู้ปกครอง ศิษย์เก่า และประชาชนทั่วไป ในการส่งบุตรหลานมารับการศึกษาในโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา นอกจากนี้ผลการวิจัยยังใช้เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารโรงเรียนนำข้อมูลไปใช้ประกอบการวางแผนพัฒนาโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพดียิ่งขึ้นอย่างยั่งยืนตลอดไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบภาพลักษณ์โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน อาชีพและวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

คำถามของการวิจัย

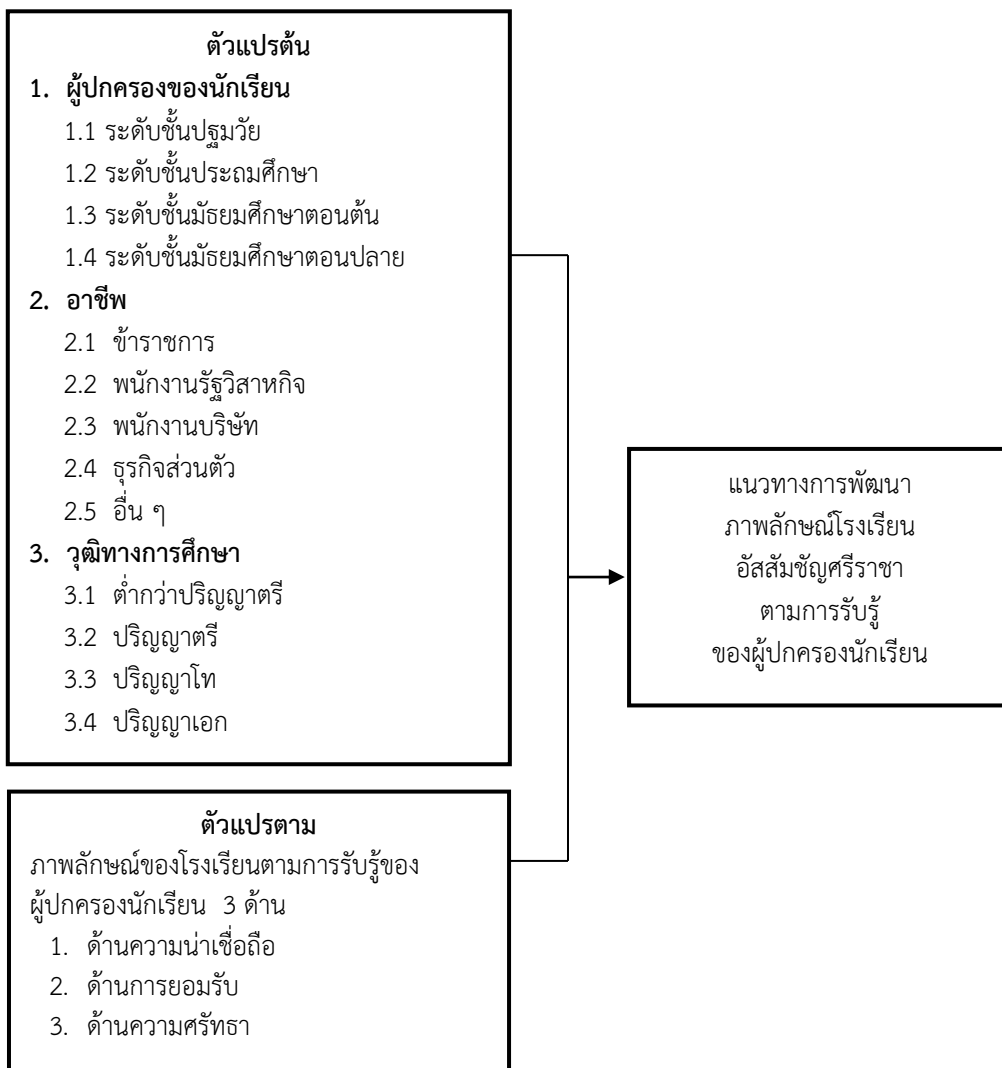
1. ระดับภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน อาชีพและวุฒิทางการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน อยู่ในระดับใด และแตกต่างกันหรือไม่
2. แนวทางการพัฒนาภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาเป็นอย่างไร

สมมติฐานของการวิจัย

ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน อาชีพและวุฒิการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน

กรอบความคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามแนวคิดของ Gregory and Wiechmann (1991) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ รำไพ เลี้ยงจันทร์ (2546) ชลรัตน์ ชลมารค (2546) รุ่งรารวรรณ เสนารักษ์ (2552) วันฉัตร ทองแพง (2553) และวชิรวิทย์ ยางไชย (2554) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน
2. ทำให้ทราบแนวทางการพัฒนาภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ เรียกการวิจัยแบบนี้ว่า การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed method) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบภาพลักษณ์โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครอง จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียนอาชีพและวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ปีการศึกษา 2560 จำนวน 4,454 คน โดยแบ่งเป็น ผู้ปกครองระดับชั้นปฐมวัย จำนวน 603 คน ผู้ปกครองระดับประถมศึกษา จำนวน 1,381 คน ผู้ปกครองระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1,203 คน และผู้ปกครองระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1,267 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาปีการศึกษา 2560 จำนวน 400 คน จากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามระดับชั้นของนักเรียนในโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา และกำหนดขนาดสัดส่วนประชากรใช้กลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูป Krejcie and Morgan (Johnson, 2014, p.15; ประสาท เนื่องเฉลิม, 2556, หน้า 131-141; เศรษฐภูมิ วรรณไพศาล; 2560, หน้า 173)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อศึกษาภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียนอาชีพและวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นตามการรับรู้ของผู้ปกครองของนักเรียน เกี่ยวกับภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้ค่าระดับคะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับภาพลักษณ์ ระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับภาพลักษณ์ ระดับมาก
- 3 หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับภาพลักษณ์ ระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับภาพลักษณ์ ระดับน้อย
- 1 หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับภาพลักษณ์ ระดับน้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

วิธีการสร้างเครื่องมือวิจัยดำเนินการตามขั้นตอนที่ 1 ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ผลงานที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะที่สำคัญที่มีต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียน แล้วนำมาสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองในทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ตามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับคือ ระดับความคิดเห็น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามโดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป นำมาพิจารณาความเหมาะสมของสำนวนภาษา การใช้ถ้อยคำที่ถูกต้องโดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1	หมายถึง	เห็นด้วย
ให้คะแนน 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ให้คะแนน -1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับจากผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้ถูกต้องเหมาะสม Krejcie and Morgan (Johnson, 2014, p.15;
5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) กับคะแนนรวม โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ Pearson (Best and Kahn , 2014, p.363)
6. นำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกแต่ละข้อตั้งแต่ .20 ขึ้นไป มาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204)
7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่น (reliability) และมีความสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสให้คะแนนน้ำหนักแต่ละข้อและบันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาดำเนินการวิเคราะห์และสรุปผลตามขั้นตอนการวิจัย
5. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์
6. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาดำเนินการตามความมุ่งหมายของการวิจัยต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
2. สถิติเปรียบเทียบ F -test

ตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure Interview) ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประเด็นการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาจำนวน 12 คน

- วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล 1) ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลและสัมภาษณ์ด้วยตนเอง 2) รวบรวมข้อมูล 3) สรุปและแปลผล การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน อาชีพและวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง ผลการวิจัย พบว่า ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยด้านความน่าเชื่อถือ ด้านความศรัทธา และด้านการยอมรับ ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน อาชีพและวุฒิทางการศึกษาของผู้ปกครอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียนโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามอาชีพผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความน่าเชื่อถือ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการยอมรับ และด้านความศรัทธา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำแนกตามวุฒิการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษาของผู้ปกครองโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความน่าเชื่อถือ และด้านการยอมรับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความศรัทธา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาภาพลักษณ์โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา พบว่า

1. ด้านผู้เรียน ฝึกผู้เรียนให้มีระเบียบวินัย ประพฤติปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี มีความรู้ความสามารถทั้งด้านกีฬาและด้านวิชาการ มีผลงานด้านวิชาการโดยเฉพาะด้านภาษาต่างประเทศ ได้รับประสบการณ์จริงจากการเข้าร่วมแข่งขันทั้งด้านวิชาการและด้านกีฬากลับแสดงออกอย่างเหมาะสมและสามารถนำความรู้ความสามารถไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

2. ด้านผู้สอน พัฒนาครูให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ สามารถใช้นวัตกรรมจัดกิจกรรมการสอนได้อย่างเหมาะสม สามารถถ่ายทอดความรู้และเทคนิควิธีการสอนที่ทันสมัยและหลากหลาย เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติจริงดูแลเอาใจใส่ให้นักเรียน และยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนทำให้นักเรียนมีความสุขในการมาเรียน

3. ด้านหลักสูตร โรงเรียนควรมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารจะต้องพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชน เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

4. ด้านการบริหารจัดการ พบว่าโรงเรียนจะต้องพัฒนาด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการพัฒนาครู จะต้องให้ความสำคัญกับครู เพราะครูต้องปฏิบัติหน้าที่ทั้งสอนและอบรมบ่มเพาะนักเรียน ครูจะต้องสอนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย สอนในภาคปฏิบัติมากกว่าการสอนภาคทฤษฎี เพื่อให้เด็กมีความสามารถในการปฏิบัติได้จริง เกิดทักษะความรู้ความเข้าใจ และนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้ ประการต่อมา ด้านวิชาการ จะต้องพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่เน้นการประยุกต์ใช้ได้จริงกับการดำเนินชีวิต และนักเรียนสามารถแก้ปัญหาที่สภาพแวดล้อมที่ประสบได้และมีการบริหารงบประมาณที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรฝ่ายสนับสนุน ที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน ซึ่งมีบทบาทในการประสานงานกับบุคลากรทั้งภายในและภายนอก ประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน และยังมีส่วนสนับสนุนพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถานศึกษานอกจากนี้โรงเรียนจะต้องพัฒนาด้านระเบียบวินัย ด้านกีฬาและด้านภาษาต่างประเทศ ตลอดจนการพัฒนาด้านอาคารสถานที่ สื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

5. ด้านการประชาสัมพันธ์โรงเรียนมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและความเคลื่อนไหวต่างๆ ของโรงเรียนผ่านการสื่อสารทางบุคคล สื่อที่หลากหลาย ทั้งในด้านการบริหารจัดการ ด้านวิชาการ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อมูลข่าวสารและเกร็ดความรู้ต่าง ๆ เผยแพร่ให้ผู้ปกครองและชุมชนทราบอย่างต่อเนื่อง และจัดกิจกรรมความสัมพันธกับชุมชนเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน อันจะก่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจ ในการพัฒนาแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาและภารกิจต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ดำเนินไปด้วยดีและบรรลุผลตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาต่อไป

อภิปรายผล

จากการศึกษาภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน อาชีพและวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า

ตอนที่ 1 ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน

1. ระดับภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ด้านความเชื่อถือ ด้านความศรัทธา และด้านการยอมรับ สอดคล้องกับงานวิจัยของวชิรวิทย์ ยางไชย (2554) ศึกษาวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของอาชีวศึกษาตามทัศนะของนักเรียน: การวิจัยแบบผสมวิธี ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่าภาพลักษณ์ของอาชีวศึกษาโดยรวม ทั้ง 8 ด้าน อยู่ในระดับพอใช้ทุกด้าน โดยเรียงจากด้านที่มีภาพลักษณ์ดีสุดไปต่ำสุด ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรการศึกษามีภาพลักษณ์ดีสุด รองลงมา ได้แก่ 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม 4) ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ 5) ด้านสื่อการเรียนการสอน 6) ด้านผู้บริหารและคณาจารย์ 7) ด้านนักเรียนนักศึกษา และ 8) ด้านการศึกษาต่อสอดคล้องกับงานวิจัยของกมล นาคสมบูรณ์ (2547) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้ปกครองตัดสินใจส่งนักเรียนเข้าเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดระยอง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้ปกครองตัดสินใจส่งนักเรียนเข้าเรียนโรงเรียนเอกชนสายสามัญในจังหวัดระยอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ คือ การบริหารงานกิจการนักเรียน การบริหารวิชาการ การบริหารงานบุคคล การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและอาคาร

สถานที่ ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การเก็บค่าธรรมเนียมการเรียน การบริการรถรับส่ง และอาหารกลางวันแก่นักเรียน และแนวคิดของ วีรวัดน์ อุทัยรัตน์ (2548, หน้า 13) กล่าวถึงลักษณะของโรงเรียนที่มีภาพลักษณ์ที่น่าเชื่อถือ ได้แก่ บุคลากร ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ ที่มีความรู้ความสามารถและปฏิบัติดี ปฏิบัติหน้าที่เต็มความสามารถ โรงเรียนต้องมีชื่อเสียงด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้านร่วมกัน เช่น ด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านดนตรี อื่นๆ อันเป็นที่ยอมรับของสังคมโรงเรียนมีอาคารสถานที่ที่มั่นคง แข็งแรง สะอาด ร่มรื่น และตั้งอยู่ในบริเวณทำเลสะดวกปลอดภัยและสภาพแวดล้อมที่ดี

2. เมื่อเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน อาชีพและวุฒิการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียนโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญ ศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน ด้านความน่าเชื่อถือ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการยอมรับ และด้านความศรัทธา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำแนกตามวุฒิการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาตามการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน ด้านความน่าเชื่อถือ และด้านการยอมรับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความศรัทธา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ราไฟ เลียงจันทร์ (2541) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา ตามทัศนะของครูและนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 12 เมื่อเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามสถานภาพครูและนักเรียน เพศของครู ประสบการณ์ในการทำงาน เพศของนักเรียนและสาขาวิชาที่เรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนะต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 2) ครูเพศชายและหญิง มีทัศนะต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน มีนัยที่สำคัยทางสถิติที่ระดับ .05 3) ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป มีทัศนะต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพศชายและหญิง มีทัศนะต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา โดยภาพรวมด้านความเชื่อถือ และความศรัทธา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการยอมรับ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาภาพลักษณ์โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ประกอบด้วย 1) ด้านผู้เรียน ฝึกผู้เรียนให้มีระเบียบวินัย ประพฤติปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี มีความรู้ความสามารถทั้งด้านกีฬาและด้านวิชาการ มีผลงานด้านวิชาการโดยเฉพาะด้านภาษาต่างประเทศ ได้รับประสบการณ์จริงจากการเข้าร่วมแข่งขันทั้งด้านวิชาการและด้านกีฬาภาคีแสดงออกอย่างเหมาะสมและสามารถนำความรู้ความสามารถไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง 2) ด้านผู้สอน ควรมีการพัฒนาครูให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอสามารถใช้นวัตกรรมจัดกิจกรรมการสอนได้อย่างเหมาะสม สามารถถ่ายทอดความรู้และเทคนิควิธีการสอนที่ทันสมัยและหลากหลาย เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติจริงครูดูแลเอาใจใส่แก่นักเรียน และยอมรับ

ฟังความคิดเห็นของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความสุขในการมาเรียน 3) ด้านหลักสูตร โรงเรียนควรมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารจะต้องพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 4) ด้านการบริหารจัดการ โรงเรียนจะต้องพัฒนาด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการพัฒนาครู จะต้องให้ความสำคัญกับครู เพราะครูต้องปฏิบัติหน้าที่ทั้งสอนและอบรม บ่มเพาะนักเรียน ครูจะต้องสอนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย สอนในภาคปฏิบัติมากกว่าการสอนภาคทฤษฎี เพื่อให้เด็กมีความสามารถในการปฏิบัติได้จริง เกิดทักษะความรู้ความเข้าใจ และนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้ ประการต่อมา ด้านวิชาการ จะต้องพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่เน้นการประยุกต์ใช้ได้จริงกับการดำเนินชีวิต และนักเรียนสามารถแก้ปัญหาที่สภาพแวดล้อมที่ประสบได้ และมีการบริหารงบประมาณที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรฝ่ายสนับสนุนที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน ซึ่งมีบทบาทในการประสานงานกับบุคลากรทั้งภายในและภายนอก ประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน และยังมีส่วนสนับสนุนพัฒนาการเรียนรู้ออกของนักเรียนมีส่วนร่วม ในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถานศึกษา นอกจากนั้นโรงเรียนจะต้องพัฒนาด้านระเบียบวินัย ด้านกีฬาและด้านภาษาต่างประเทศ ตลอดจนการพัฒนาด้านอาคารสถานที่ สื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา และ 5) ด้านการประชาสัมพันธ์โรงเรียน มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและความเคลื่อนไหวต่างๆ ของโรงเรียน ผ่านการสื่อสารทางบุคคล สื่อที่หลากหลาย ทั้งในด้านการบริหารจัดการ ด้านวิชาการ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อมูลข่าวสารและเกร็ดความรู้ต่างๆ เผยแพร่ให้ผู้ปกครองและชุมชนทราบอย่างต่อเนื่อง และจัดกิจกรรมความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน อันจะก่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจ ในการพัฒนาแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาและภารกิจต่างๆ ของโรงเรียนให้ดำเนินไปด้วยดีและบรรลุผลตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาต่อไปเนื่องจากแนวคิดพรทิพย์ วรกิจโกคาทร (2540, หน้า 49) การที่จะสร้างภาพลักษณ์เกิดขึ้นต้องอาศัยพื้นฐาน ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและต้องเป็นความรู้ความเข้าใจที่สามารถทำให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายเกิดความประทับใจเกิดความศรัทธาเกิดความเชื่อถือเพื่อที่ประชาชนกลุ่มเป้าหมายจะจดจำได้และสะสมพัฒนาเอกลักษณ์ในที่สุด สรุปการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีนั้นเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับองค์กรสร้างความเชื่อมั่นสร้างความไว้วางใจความเชื่อถือการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีเป็นการสร้างจุดแข็งให้กับองค์กรซึ่งมักเกิดจากมุมมองหรือสิ่งที่พบเห็นได้ยินหรือได้สัมผัสทำให้เกิดความประทับใจดังนั้นการสร้างภาพลักษณ์จึงเป็นสิ่งที่สำคัญเป็นจุดยืนที่จะนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hassan (1989) ศึกษาเกี่ยวกับการหาวิธีวัดภาพลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาโดยวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของสถาบันภาษา 2 แห่ง ได้แก่ Brown University และ Boaton College ผลการวิจัยพบว่า ภาพลักษณ์ที่ดีของสถาบันเกิดจากความเข้มแข็งทางวิชาการการที่มีคณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถและการได้รับการสนับสนุนจากศิษย์เก่านักศึกษาได้รับการคัดเลือกและการได้รับการเผยแพร่กิจกรรมของวิทยาลัยจากกลุ่มสื่อมวลชน Joyce (1992) ศึกษาเหตุผลของผู้ปกครองที่เลือกโรงเรียนชั้นประถมศึกษาของรัฐบาลระหว่างโรงเรียน Stenbenville Public School ในมลรัฐ Ohio และ St. Paul Public School ในมลรัฐ Minesota พบว่า ความเห็นที่เหมือนกันมากในการเลือกโรงเรียน มี 8 ข้อ ดังนี้ 1) คุณภาพของครู 2) ระเบียบของโรงเรียน 3) วินัยของโรงเรียน 4) หลักสูตรพิเศษ 5) จริยธรรมของครู 6) การประเมินความสามารถของครู 7) ความรับผิดชอบของโรงเรียน และ 8) มีแนวการสอนหลากหลายเหตุผลที่มีความสำคัญน้อยที่สุดของผู้ปกครอง คือ รายได้ของผู้ปกครอง และพื้นฐานทางคุณธรรม ส่วนความเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการองค์การในโรงเรียน มี 8 ข้อ คือ 1) เป็นระบบ 2) มีการกระจายอำนาจ 3) มีความเป็นอิสระแบบเอกชน 4) ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ต้องการ 5) มีลักษณะความเป็นผู้นำ 6) มีอิทธิพลต่อการแข่งขันสูง 7) มีความสัมพันธ์ชุมชนดี 8) มีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การพัฒนาภาพลักษณ์ของโรงเรียนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพทั้ง 5 ด้าน ควรนำแนวทางการพัฒนาที่ได้รับสู่การปฏิบัติจริงและดำเนินการด้านที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เช่น ด้านวิชาการ เนื่องจากศิษย์เก่าและผู้ปกครองเห็นความสำคัญในด้านผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน
2. ควรมีการส่งเสริมพัฒนาครู และบุคลากร ในด้านวิชาการ ด้านการเรียนการสอน การอบรมในการใช้เทคนิคใหม่ ๆ และด้านคุณธรรมจริยธรรม
3. ควรพัฒนาหลักสูตร โดยจัดทำหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
4. ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง
5. ควรมีการส่งเสริมผู้เรียนในด้านทักษะวิชาการ ส่งเสริมทักษะด้านการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง และภาษาต่างประเทศที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารโดยจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง
6. ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนด้านกีฬา ให้นักเรียนมีผลงานทางด้านกีฬากีฬา เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนเพิ่มขึ้น
7. ควรมีการส่งเสริมด้านระเบียบวินัย มีคุณธรรมจริยธรรม โดยมีการอบรมสั่งสอน หรือการจัดโครงการกิจกรรม ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้เกิดประสบการณ์ และนำไปสู่แนวทางการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองส่งนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชน
2. ควรมีการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับการเปรียบเทียบภาพลักษณ์ระหว่างสถานศึกษาของรัฐ เอกชน และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

- กมล นาคสมบูรณ์. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้ปกครองตัดสินใจส่งนักเรียนเข้าเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- งานสารสนเทศโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา. (2559). *รายงานสารสนเทศโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ปีการศึกษา 2559*. ชลบุรี: โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา.
- ชลรัตน์ ชลมารค. (2546). *ภาพลักษณ์โรงเรียนเอกชนในจังหวัดชลบุรี ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เชษฐภูมิ วรรณไพศาล. (2560). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศึกษา: หลักการและการประยุกต์*. เชียงใหม่: ครองช่างพริ้นท์ติ้ง.
- ประสาธน์ เนื่องเฉลิม. (2556). *วิจัยการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรทิพย์ วรภิกโกคาทร. (2540). *ภาพพจน์สำคัญยิ่ง: การประชาสัมพันธ์กับภาพพจน์* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- รัฐพงศ์ บุญญานูวัตร. (2561). *โรงเรียนเอกชนทางรอดทางเลือก*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โรงพิมพ์พิชเนต.
- ราไพ เลี้ยงจันทร์. (2546). *ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพาตามทัศนะของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่การศึกษาเขต 12*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รุ่งรารรณ เสนารักษ์. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษา: สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- วชิรวิทย์ ยางไชย. (2554). *การวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของอาชีวศึกษาตามทัศนะของนักเรียน: การวิจัยแบบผสมวิธี*. วิทยานิพนธ์, ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา, สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันฉัตร ทองแพง. (2553). *ภาพลักษณ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ ตามการรับรู้ของเยาวชนและผู้ปกครองนักเรียน-นักศึกษา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์. (2548). *บทความทางวิชาการการสร้างภาพลักษณ์โรงเรียน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *รายงานการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาไทย: การวิเคราะห์ทอริมาน (Meta-analysis)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Best, W. J., & Kahn, V. J. (2014). *Research in Education* (10th ed.). USA: Pearson
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Gregory, J. R., & Wiechmann, J. G. (1991). *Marketing corporate image*. Chicago: NTC.
- Hassan, T. E. (1989). 1Colleges and image: The image modification stories of two selective institutions. *Dissertation Abstracts International*, 50(04), 882-A.
- Jonathan, H. T. (2014). *Theoretical Sociology*. USA: SAGE.
- Joyce, C. F. Jr. (1992, June). *Parental Choice in Public Elementary School: Who Chooses and Why (School)*. *Dissertation Abstracts International*, 53(4), DAI-A.